

mer; der er ikke de dér eksempler på mandefald i erhvervsvirksomhederne.

Det, jeg taler om, er, at frygten rundt omkring for, at en kommende ordning skal ramme virksomhederne og dermed lukke virksomheder, er ubegrundet i mine øjne, for selvfølgelig vil regeringerne sørge for, at pengene bliver ført tilbage på en rimelig måde. Den garanti er givet en masse gange.

Nu er der bare det problem, at hr. Thor Pedersen for halvanden times tid siden meldte sig ud af dansk politik. Det gjorde hr. Thor Pedersen, da han stemte imod den dagsorden, der faktisk sagde, at man skulle blive i forhandlingerne og så nå det mål, som man hele tiden har været enige om. Det gør mig da ondt, at man må gå andre steder hen end til hr. Thor Pedersen og forhandle. Man må så forhandle direkte med erhvervslivet og håbe, at hr. Thor Pedersen ikke bare stemmer imod, når resultatet af forhandlingerne foreligger.

Men hvis hr. Thor Pedersen nu ikke havde meldt sig ud af dansk politik, ville hr. Thor Pedersen jo have kunnet sidde med ved bordet og være med til at sørge for, at den garanti, som vi giver, det, at ministeren rejser rundt og får begrundelser for at kunne rette systemet rigtigt ind, også bliver gennemført i praksis på en rimelig måde. Den chance har man, når man sidder med ved bordet, og det skulle hr. Thor Pedersen måske have tænkt lidt på, før han stemte imod dagsordenen under den foregående forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

Først vil jeg sige til hr. Jens Kirk, at det var jo en meget nyttig afklaring at få, at det var altså disse rædsler, der ville falde ned over dansk erhvervsliv, hvis, såfremt, ifald Dithmerrapportens planer ville blive gennemført uden nogen form for modifikation, og det synes jeg var meget nyttigt at få at vide.

Så vil jeg sige til hr. Thor Pedersen: Jeg har ikke sagt, at det ikke koster arbejdspladser med en CO<sub>2</sub>-afgift. Jeg har udfordret de personer, som påstår, at det er konkurrenceforvridende, og at det er skadeligt. Jeg har bedt dem om at komme med eksempler på, at det faktisk har kostet arbejdspladser. De eksempler har jeg ikke fået.

**Bent Hindrup Andersen (EL):**

Nu kan vi jo se, hvad det er, Venstre mener er tryllekunsten. Og det er så at hævde om den

CO<sub>2</sub>-afgift, der er i dag, at den er konkurrenceforvridende, og at den skal afvikles.

Jamen hvis man mener, at energiafgiften er konkurrenceforvridende, så må det være, fordi der ikke kan spares på energien i industrien. For hvis der kan spares på energien i industrien, er man også i stand til at spare den ekstra udgift ind, som ligger i afgiften. Men det kan man altså åbenbart ikke, for man fastslår, at den er konkurrenceforvridende, og det må være det samme som at sige, at der ikke kan spares på energien.

Samtidig siger man i indledningen til dagsordenen, at målene for energiplanen sagtens kan opfyldes.

Det vil sige, at på den ene side siger man, at industrien kan ikke spare på energien, og på den anden side siger man, at målet for energiplanen stadig godt kan opfyldes. Men hvem skal så bære det? Det vil sige, at Venstre ikke mener, at der skal ske nogen energibesparelse i industrien og erhvervslivet.

Så kommer sikkert replikken: Det kan ske ved frivilligt energitilsyn. Jamen det er jo det, vi netop har set, at der ikke er sket nogen energibesparelse af betydning som følge af frivilligt energitilsyn. Der kunne muligvis ske noget, hvis man også tog afgifter i brug.

Det vil sige, at man prøver at bilde os ind, at det går godt med »Energi 2000« – alle andre har modbevist det – og samtidig vil man så fjerne en af de faktorer, som i hvert fald vil være medvirkende til, at nogle tænker sig om og reducerer deres energiforbrug.

Derfor kan vi ikke stemme for dagsordenen.

(Kort bemærkning).

**Peter Hansen-Nord (V):**

Jeg havde ellers fornemmelsen af, at denne forespørgselsdebat ikke skulle være så lang, men igen må jeg sige til hr. Hindrup Andersen, at det kan ikke hjælpe, at man bliver ved med at komme herop og gentage de fejltagelser, man har begået hele eftermiddagen.

Det er jo forfærdeligt at høre, at hr. Hindrup Andersen ikke er klar over, at vi i dag bruger så at sige den samme energimængde, som man brugte i 1972, samtidig med at produktionen i gennemsnit er steget over 50 pct. – for visse brancher over 100 pct. – med det samme energiforbrug. Hvad er det for en skrøne, hr. Hindrup Andersen ønsker at fortælle befolkningen, at der ikke sker energieffektivisering i dansk industri? Det gør der.